

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14C/115/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112211534
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Jánošová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6112211534.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica sudkyňou JUDr. Jarmilou Jánošovou v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, v konaní právne zast. SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi R. E., U. XX. XX. XXXX, R. U. T. XXXX/XA, R. R., štátnemu občanovi SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom J. Bánika 2009/2, Zvolen, IČO: 42 305 675, v konaní právne zast. JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom so sídlom Nemčianska 25, Banská Bystrica, o zaplatenie 248,95 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa **z a m i e t a**.

Odporca **n e m á** právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 77,38 Eur k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojím návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 248,95 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 248,95 Eur od 28. 03. 2009 do zaplatenia a náhradu trov konania a to z titulu zmluvnej pokuty vyúčtovanej odporcovi právnym predchodcom navrhovateľa.

Tunajší súd dňa 26. 06. 2012 vydal vo veci rozsudok č. k. 14C/115/2012-25, ktorým návrh navrhovateľa zamietol a nepriznal mu náhradu trov konania.

Voči tomuto rozsudku v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením č. k. 17Co/225/2012-46 zo dňa 29. 04. 2013, právoplatným dňa 16. 07. 2013, napadnutý rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec vrátil v tomto rozsahu tunajšiemu súdu na ďalšie konanie. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že okresný súd zamietol návrh navrhovateľa predčasne. Nebolo povinnosťou navrhovateľa preukazovať dojednanie o zmluvnej pokute, pretože táto skutočnosť nebola v konaní sporná, keďže ju odporca na pojednávaní sám uznal ako nespornú. Súd pochybil, ak návrh zamietol bez toho, aby navrhovateľovi poskytol procesnú možnosť predložiť iné, z pohľadu súdu relevantné dôkazy preukazujúce dôvodnosť návrhu. Okresný súd si v ďalšom konaní ujasní, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov sú zhodné, pretože povinnosťou navrhovateľa v konaní je tvrdiť len skutočnosti, ktoré navodzujú v konaní uplatňované právo. Len vo vzťahu k týmto povinnostiam má navrhovateľ dôkaznú povinnosť (povinnosť odporcu platiť za telekomunikačné služby podľa Zmluvy o pripojení a Dodatku k zmluve a rozsah ne/splnenia tejto

povinnosti). Okresný súd vo vzťahu k skutočnostiam, ktoré vyhodnotí ako sporné, usmerní procesnú aktivitu sporných strán a umožní im o nich navrhnuť dôkazy, pričom vezme do úvahy, že odporca nesplnenie zmluvných povinností a nárok na zmluvnú pokutu navrhovateľa nepoprel. Okresný súd posúdi zmluvné dojednanie v bode 3 Dodatku k zmluve o pripojení na uvedenom základe a s ohľadom na spotrebiteľský charakter tejto zmluvy aj z hľadiska, či táto zmluvná sankcia je primeraná a či sa nejedená o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Ďalej zistí, či toto zmluvné dojednanie nie je neurčité, či neumožňuje použitie zmluvnej pokuty v akejkoľvek dodávateľom ľubovoľne určenej situácii, či zmluvná pokuta zohľadňuje časový aspekt. Ak zmluvná pokuta bola dohodnutá ako paušalizovaná náhrada škody, ktorá navrhovateľovi mala vzniknúť ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a akciovou cenou, potom je potrebné prihliadnuť na to, že je vecou obchodnej politiky navrhovateľa a jeho konkrétnej ponuky, ktorú predostrel odporcovi ako spotrebiteľovi, akú cenu si určil za telekomunikačné zariadenie. Zmluvná pokuta má povahu sankcie, ktorá nemôže byť náhradou za určenie kúpnej ceny mobilného telefónu.

Tunajší súd opätovne vykonal vo veci dokazovanie návrhom na začatie konania, Zmluvou o pripojení Fix zo dňa 19. 10. 2007, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných dátových služieb spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s., faktúrou č. XXXXXXXXXX vystavenou právnym predchodcom navrhovateľa dňa 08. 03. 2009, výsluchom odporcu, Dodatkom k zmluve o pripojení Fix zo dňa 19. 10. 2007, písomnými vyjadreniami navrhovateľa a vedľajšieho účastníka, ostatnými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a zistil nasledujúci skutkový stav:

Navrhovateľ tvrdil, že Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 16. 12. 2011 medzi postupcom Slovak Telekom, a.s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 35 763 469 a postupníkom - navrhovateľom (BL Telecom debt, s.r.o.) postúpil Slovak Telekom, a.s. navrhovateľovi pohľadávku pod referenčným číslom X.XXXXXXXX, ktorá je predmetom tohto konania.

Ďalej uviedol, že jeho právny predchodca, Slovak Telekom, a.s., uzavrel s odporcom Zmluvu o pripojení č. XXXXXXXX v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi. Odporca sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku. Povinnosťou odporcu bolo v prípade nedodržania zmluvných povinností voči právnemu predchodcovi navrhovateľa uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v zmluve o pripojení/Dodatku. V tomto prípade bol odporca sankcionovaný za to, že nesplnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho musela byť jeho SIM karta/koncové zariadenie vypojené z prevádzky (došlo k prerušeniu poskytovania služieb poskytovaných prostredníctvom SIM karty/koncového zariadenia odporcovi). Spolu s návrhom predložil navrhovateľ súdu faktúru č. XXXXXXXXXX splatnú dňa 27. 03. 2009, vystavenú jeho právnym predchodcom, ktorou bola odporcovi účtovaná zmluvná pokuta vo výške 248,95 Eur. Navrhovateľ si uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 248,95 Eur od 28. 03. 2009 (odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry) do zaplatenia.

Vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 27. 08. 2013 sa navrhovateľ vyjadril k uplatnenej zmluvnej pokute. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/31/2012 zo dňa 19. 03. 2013. Uviedol, že právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vznikne aj v prípade, ak spotrebiteľ poruší svoju zmluvnú povinnosť aj za posledný mesiac doby jeho viazanosti, teda aj v prípade, že dodávateľovi služby vznikne škoda v podstatne nižšej výške než je výška zmluvnej pokuty. Podľa navrhovateľa súd môže označiť dojednanie o zmluvnej pokute za neprijateľné len vtedy, keď výška zmluvnej pokuty neprimerane presahuje plnenie, ktoré spotrebiteľ na základe zmluvy dostal alebo by bol dostal, keby nedošlo k zániku zmluvy. Neprijateľnosť zmluvného ustanovenia o zmluvnej pokute v zmysle ust. § 53 OZ musí existovať v čase uzavretia zmluvy. Navrhovateľ poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obdo 4/1999 zo dňa 01. 09. 2000, v zmysle ktorého neobstojí názor o nevyvážení dohody o zmluvnej pokute z dôvodu, že by mal byť zmluvnou pokutou výlučne sankcionovaný len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Ak výška dojednanej zmluvnej pokuty v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy je primeraná výške zabezpečenej sumy (napr. kúpna cena poskytnutého technického vybavenia), ako aj výške zodpovedajúcej súhrnu prípadných škôd, ktoré možno očakávať v prípade porušenia zmluvnej povinnosti (napr. úhrn minimálnych náhrad zo zmluvy o pripojení za celé obdobie viazanosti, ktorý nebol zaplatený), nie sú splnené podmienky pre záver o neprijateľnosti zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 4 písm. k) a ods. 5 OZ.

Odporca na pojednávaní uviedol, že s právnym predchodcom navrhovateľa uzavrel zmluvu o pripojení, zobral mobilný telefón a zaviazal sa platiť cenu za poskytnuté služby na základe faktúr. Uznal, že niektorú z faktúr neuhradil a je si vedomý povinnosti zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu. Nie je v jeho možnostiach zaplatiť celú žalovanú sumu naraz, ale len v mesačných splátkach.

Oznámením doručeným súdu dňa 04. 04. 2013 vstúpilo do konania občianske združenie HLAS SPOTREBITEĽA ako vedľajší účastník na strane odporcu. Vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 26. 07. 2013 vedľajší účastník poukázal na spotrebiteľský charakter zmluvy o pripojení uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom. Uviedol, že zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute nachádzajúce sa v bode 3 Dodatku k zmluve o pripojení spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, pretože dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením zmluvných povinností na jeho strane, avšak spotrebiteľ je zmluvnou pokutou sankcionovaný za vopred neurčený a v budúcnosti dodávateľom svojvoľne určiteľný, okruh rôznych porušení zmluvy a to bez ohľadu na závažnosť ich následkov. Ustanovenie o zmluvnej pokute je navyše neurčité pokiaľ ide o okruh porušení zmluvných povinností, na ktoré sa zmluvná pokuta vzťahuje, preto je takéto zmluvné dojednanie absolútne neplatné v zmysle ust. § 37 ods. 1 OZ. Dodávateľ navyše vôbec nezohľadňuje hodnotu a ani mieru závažnosti porušenia zmluvných povinností. Výška zmluvnej pokuty je nezmenená bez ohľadu na to, aký čas zostáva do konca doby viazanosti. Vedľajší účastník poukázal na rozhodnutia iných súdov, ktoré zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute rovnakého významu vyhlásili za neprijateľnú zmluvnú podmienku a taktiež na rozhodnutia Súdneho dvora EÚ z ktorých vyplýva, že konajúci vnútroštátny súd je povinný vykladať vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smernice s cieľom dosiahnuť výsledok stanovený smernicou. Vedľajší účastník poukázal na ust. § 53a OZ, § 153 ods. 4 OSP, z ktorých podľa neho vyplýva zákonný zákaz používania neprijateľných zmluvných podmienok, ktorý vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie. Ak by dodávateľ (resp. jeho právny nástupca) opätovne uplatnil žalobou plnenie na základe tej istej (alebo významovo rovnakej) neprijateľnej podmienky, konajúci súd musí takúto žalobu zamietnuť, pričom už nie je potrebné, aby opätovne zdôvodňoval jej neprijateľnosť. Výrok rozsudku je totiž záväzný pre všetky orgány a takáto zmluvná podmienka je absolútne neprijateľná. Absolútne neplatnú zmluvnú pokutu súd nemôže moderovať. Vedľajší účastník navrhol žalobu zamietnuť a uplatniť si náhradu trov konania.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 OSP, nakoľko predmetom konania bola suma 248,95 Eur, čo sa považuje za drobný spor (§ 200ea ods. 1 OSP).

Podľa § 226 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“) zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 544 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „OZ“) ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca navrhovateľa (Slovak Telekom, a.s.) a odporca dňa 19. 10. 2007 uzatvorili podľa § 43 zákona o elektronických komunikáciách Zmluvu o pripojení Fix (ďalej len „zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky, osobitné podmienky a cenník. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil nárok na zmluvnú pokutu dojednanú v bode 3 Dodatku k zmluve. Predmetom zmluvy bol záväzok právneho predchodcu navrhovateľa poskytovať službu Fix 300 a záväzok odporcu riadne a včas platiť cenu poskytnutých služieb. Zároveň sa dohodli na predaji zľavneného mobilného telefónu Sony Ericsson W200i. V zmluve bola dohodnutá 24-mesačná viazanosť. Zo zhodných vyjadrení navrhovateľa a odporcu mal súd preukázané, že odporca neuhradil cenu poskytnutých služieb riadne a včas. V konaní nebolo spochybnené tvrdenie navrhovateľa, že jeho právny predchodca v dôsledku porušenia povinností odporcu vypožičal odporcovi

SIM kartu. Následne právny predchodca navrhovateľa vyúčtoval odporcovi faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zmluvnú pokutu vo výške 248,95 Eur. Z druhej strany faktúry nie je zrejmé, že by právny predchodca navrhovateľa voči odporcovi evidoval v tom čase nedoplatok, nakoľko je tam uvedený „predchádzajúci stav účtu 0,00 Eur“.

Súd posudzoval právny vzťah vzniknutý medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom na základe zmluvy o pripojení ako spotrebiteľský, nakoľko zmluva bola formulárovou zmluvou, ktorá vopred zo strany právneho predchodcu navrhovateľa bola pripravená bez možnosti odporcu meniť obsah a text uvedenej zmluvy. Právny predchodca navrhovateľa mal postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka vystupoval odporca ako fyzická osoba - nepodnikateľ, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, a teda mala postavenie spotrebiteľa. Súd preto posudzoval právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi na základe uvedenej zmluvy ako vzťah spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia OZ upravujúce spotrebiteľské zmluvy (ust. § 52 a nasl. OZ).

Súd konštatuje, že skutočnosť, že iný súd určil dojednanie o zmluvnej pokute (alebo iné zmluvné dojednanie) za neplatné z dôvodu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve alebo nepriznal plnenie z dôvodu takejto zmluvnej podmienky, sama o sebe v zmysle § 53a ods. 1 OZ nemôže viesť k zamietnutiu návrhu navrhovateľa v prejednávanej veci. Ustanovenie § 53a ods. 1 OZ ukladá v takomto prípade navrhovateľovi ako dodávateľovi výslovne len povinnosť zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi a neupravuje aj zákaz podať na súd návrh ohľadom nároku vyplývajúceho z takéhoto dojednania. Súd musí každú vec individuálne posúdiť a vyhodnotiť, či nie je niektorá zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve neplatná pre neprijateľnosť, pričom môže argumentačne vychádzať aj z rozhodnutí iných súdov v obdobných veciach a prípadne dospieť k rovnakému právnemu záveru. Takýmto rozhodnutím iného súdu však nie je súd v zmysle § 135 ods. 1 OSP viazaný.

V bode 3 Dodatku k zmluve bola dojednaná zmluvná pokuta nasledovne: „V prípade porušenia zmluvných povinností zo strany Účastníka (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. c) alebo v bode 2 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku.“

Pre platné dojednanie zmluvnej pokuty sa vyžaduje dodržanie písomnej formy a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia (§ 544 ods. 1 a 2 OZ). Rovnako jednoznačne musí byť špecifikovaná zmluvná povinnosť, na porušenie ktorej sa zmluvná pokuta vzťahuje. V prípade, že tieto podstatné náležitosti dohody o zmluvnej pokute v tejto chýbajú alebo nie sú určité a zrozumiteľne vyjadrené, je dohoda o zmluvnej pokute pre neurčitosť absolútne neplatná podľa § 37 ods. 1 OZ. Vyššie uvedený spôsob dojednania zmluvnej pokuty pre prípad porušenia zmluvných povinností v zmluve o pripojení bez ich výslovnej špecifikácie nie je dostatočne určitý. Dojednanie neobsahuje presnú špecifikáciu všetkých zmluvných dojednaní, ktoré zmluvná pokuta zabezpečuje. Podmienkou platnosti každého právneho úkonu je jeho zrozumiteľnosť a určitosť. Neurčitosť prejavu vôle v danom prípade vyplýva z dojednania o zmluvnej pokute, keď nie je zrejmé, ktorá zo zmluvných povinností má byť zabezpečená a nie je dostatočne identifikovaná samotná povinnosť. Zo zmluvy vyplýva len demonštratívny výpočet, ktorý navyše navodzuje dojem jej rozšíriteľnosti („najmä hociktorej povinnosti“). Preto, aby zmluvná pokuta bola platne dohodnutá, musí byť presne a určito identifikovaná, teda opísaná povinnosť, ktorej splnenie zmluvná pokuta zabezpečuje. Bez toho totiž nemožno zistiť, či, resp. kedy bola porušená povinnosť, čo je obligatórnou podmienkou uplatnenia zmluvnej pokuty. V dojednaní o zmluvnej pokute musia byť vylúčené nejasnosti ohľadom používania neurčitých termínov (najmä hociktorej povinnosti). Vymedzenie porušenia zmluvnej povinnosti má totiž veľký význam vo vzťahu k posúdeniu primeranosti výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k zabezpečenej povinnosti. Z tohto dôvodu považuje súd vyššie uvedenú dohodu o zmluvnej pokute z dôvodu neurčitosti za absolútne neplatnú. (obdobný právny názor vyslovený v rozhodnutiach Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/379/2013 zo dňa 16. 10. 2013, sp. zn. 15Co/105/2013 zo dňa 12. 03. 2014)

Absolútna neplatnosť uvedeného dojednania o zmluvnej pokute v zmluve o pripojení vyplýva aj z iného dôvodu. Z citovaného dojednania o zmluvnej pokute je totiž zrejmé, že na vznik nároku na zmluvnú pokutu nestačí len samotné porušenie zmluvných povinností, ale je nutné aj následné vypojenie SIM

karty. Z uvedeného potom vyplýva, že vznik nároku na zmluvnú pokutu v tomto prípade je podmienený ďalšou právnou skutočnosťou (právnym úkonom právneho predchodcu navrhovateľa). Zmluvnú pokutu však možno dohodnúť vždy len ako nepodmienenú; nemožno kumulovať dva predpoklady, t. j. napr. porušenie povinnosti dlžníkom aj veriteľom alebo vznik povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu viazať kumulatívne tak na porušenie zmluvnej povinnosti ako aj na následné vypojenie SIM karty. Z toho vyplýva, že ak je vznik práva na zaplatenie zmluvnej pokuty viazaný napr. na odstúpenie účastníka od zmluvy (v prejednávanej veci na „vypojenie SIM karty“ s prakticky rovnocenným účinkom), hoci aj odôvodnené porušením povinnosti druhej zmluvnej strany, ide o dojednanie, ktoré odporuje kogentnému ustanoveniu § 544 ods. 1 OZ a ako také je neplatné podľa § 39 OZ. (obdobný právny názor vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/379/2013 zo dňa 16. 10. 2013)

Navyše, sporné dojednanie o zmluvnej pokute v zmluve o pripojení je neplatné aj z dôvodu, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. V spotrebiteľskej veci už pri samotnom uzatváraní zmluvy by nemal byť príslušný alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Táto skutočnosť na prvý pohľad vyznieva v neprospech jedného účastníka zmluvy, pričom treba konštatovať, že dodávateľ nie je nijako sankcionovaný v súvislosti s prípadným nesplnením povinností na jeho strane. V tomto smere sa kladie veľký dôraz na dodávateľa, ktorý pripravuje obsah zmluvy, a ktorý obsah spotrebiteľ nijako neovplyvňuje, aby bol dôsledný pri uzatváraní zmluvných dojednaní ako je zmluvná pokuta, predovšetkým tým, aby slabšia strana v spotrebiteľských zmluvách bola dostatočne informovaná o následkoch nesplnenia povinností. Za individuálnu zmluvnú podmienku nemožno považovať, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Spotrebiteľ nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, vyberal si len balík služieb, dobu viazanosti a telekomunikačné zariadenie. Z hľadiska času dodávateľ vôbec nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia ceny dôjde k ukončeniu zmluvy napríklad jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a prípadom, keď spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď v prvý mesiac viazanosti, teda na jeho začiatku. Rovnako je bez akéhokoľvek významu to, akú cenu služieb spotrebiteľ nezaplatí, t.j. či nezaplatí napríklad len cenu dojednaného mesačného poplatku, alebo nezaplatí cenu v dôsledku prekročenia tejto sumy aj niekoľkonásobne vyššiu (v tomto smere dodávateľ až do prerušenia služby spotrebiteľa nijako neobmedzuje). (obdobný právny názor vyslovený v rozhodnutiach Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/373/2013 zo dňa 24. 10. 2013, sp. zn. 17Co/379/2013 zo dňa 16. 10. 2013)

Súd záverom uvádza, že bolo len obchodnou politikou právneho predchodcu navrhovateľa, že predával mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú (trhovú) cenu. Rozdiel medzi skutočnou (trhovú) a zvýhodnenou cenou mobilného telefónu je tak výsledkom zmluvného konsenzu medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa menený prehodnotením rozhodnutia jeho právneho predchodcu, ak sa nesplnia očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal.

Na základe uvedeného súd nemal preukázaný nárok navrhovateľa na zmluvnú pokutu, preto návrh v celom rozsahu (teda aj v časti požadovaných úrokov z omeškania) zamietol.

O trovách prvostupňového a odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže si náhradu trov konania ani neuplatnil.

Na strane odporcu vystupoval vedľajší účastník, ktorý má v konaní rovnaké práva ako hlavný účastník, čo znamená, že v prípade úspechu mu môže byť priznaná náhrada trov konania. Vedľajší účastník má právo dať sa zastúpiť v súdnom konaní advokátom, lebo ide o ústavou zaručené právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR). Z toho dôvodu za účelne vynaložené trovy konania treba považovať aj trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v súdnom konaní. Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu si uplatnil trovy právneho zastúpenia v sume 103,11 Eur za 3 úkony právnej služby (príprava a prevzatie právneho zastúpenia z 23. 07. 2013, vyjadrenie k návrhu z 25. 07. 2013, vyjadrenie VÚ z 30. 09. 2013 k odvolaniu navrhovateľa) po 26,56 Eur, 3 x režijný paušál za úkony vykonané v roku 2013 po 7,81 Eur. Výšku tarifnej odmeny si právny zástupca vedľajšieho účastníka vypočítal ku dňu vykonania každého úkonu osobitne tak, že si k žalovanej zmluvnej pokute pripočítal žalovaný úrok z omeškania

vyčíslený ku dňu vykonania konkrétneho úkonu právnej služby a takto vypočítanú sumu považoval za výšku peňažného plnenia v čase poskytovania právnej služby.

Súd sa nestotožnil s vyššie uvedeným vyčíslením odmeny právneho zástupcu vedľajšieho účastníka za jednotlivé úkony právnej služby. V zmysle § 10 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) sa považuje za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby, pričom za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku. Z uvedeného vyplýva, že tarifná hodnota sa určí v čase, keď právny zástupca prevezme právne zastúpenie a takto určená tarifná hodnota sa v priebehu konania nemení. Za tarifnú hodnotu sa považuje hodnota pohľadávky, nie hodnota pohľadávky a jej príslušenstva, teda tarifná hodnota sa v danom prípade vypočíta len zo žalovanej zmluvnej pokuty 248,95 Eur, nie z požadovaných úrokov z omeškania. Vedľajšiemu účastníkovi v súlade s ust. § 10 ods. 1 a 2, § 13a ods. 1 (§ 14 ods. 1 v znení účinnom do 30. 06. 2013), § 16 ods. 3 vyhlášky súd priznal náhradu trov prvostupňového konania v sume 58,78 Eur (za 2 úkony právnej služby po 21,58 Eur, 2 x režijný paušál po 7,81 Eur) a náhradu trov odvolacieho konania v súlade s ust. § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky v sume 18,60 Eur (za 1 úkon právnej služby 10,79 Eur a k nemu prislúchajúci režijný paušál 7,81 Eur). Súd považoval uplatnené trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené náklady na bránenie práva odporcu (spotrebiteľa), preto mu priznal ich náhradu tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Keďže vedľajšieho účastníka na strane odporcu, ktorý bol v konaní úspešný a bola mu preto priznaná náhrada jeho trov, v konaní zastupoval advokát, je navrhovateľ, ktorému bola uložená ich náhrada, povinný zaplatiť ju podľa ust. § 149 ods. 1 OSP advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne vo vyhotovení trojmo na tunajší súd.

V odvolaní musí byť uvedené, kto ho robí, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu ho napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup okresného súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť), musí byť datované a podpísané. Odvolanie treba predložiť v dvoch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a - sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p., odvolateľ bez svojej viny nemohol predložiť alebo označiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).